І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюру: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 233. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 16-го ГРУДНЯ 1966 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 16, 1966 No. 233. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 15-го грудня, 1966

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ГОСТИВ у Білому Домі 130-ть членів Крайової Ради в справах мистецтва. Відбулася також мистецька програма. Дириґент камерної оркестри Александер Шнайдер дириґував нею під час виконання музичних продукцій. Присутні були піяністи, дириґенти, балєрини, хореографи, режисери, фільмові зірки, директори музеїв, архітекти, поети, меценати мистецтва. Білий Дім удекорований по різдвяному. В Синій кімнаті стояла висока ялинка. Члени Американської Оперової Компанії відспівали колядки. Прийняття відбулося в їдальному покої Білого Дому. Відограно одну сцену з четвертої п'єси „Школа скандалу".

ПРЕСОВИЙ СЕКРЕТАР БІЛОГО ДОМУ Білл Д. Моєрс повідомив, що він залишає це становище з днем 31-го січня 1967 року. Моєрс має бути видавцем щоденника „Нюз дей", який появляється на Лонґ Айленді, Н.Й. Він має 32 роки і є останнім із близьких співробітників президента Джансона, який три роки тому почав працювати в Білому Домі, коли теперішній Президент обняв це становище після вбивства президента Кеннеді. Моєрс відходить із фінансових причин, бо теперішня платня, яка становить $ 30,000, не вистачає йому на матеріяльне забезпечення його численної родини. „Нюздей" появляється в 400,000 примірниках і фінансово стоїть дуже добре.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ПІДПИСАВ контракт із Дженерал Дайнемікс Корпорейшен вартости $ 90 мільйонів, за які мають продукувати нові керовані ракети, щоб ними знищити радарові інсталяції в Північному В'єтнамі. Ці нові ракети називають АРМ, і вони мають замінити дотеперішні ракети „Шрайк". Треба було продукувати нові ракети тому, бо Північний В'єтнам має тепер поліпшену протилетунську зброю. СССР надіслав до Північного В'єтнаму велике число протилетунської зброї.

ҐОЛДВОТЕР ЗАЯВЛЯЄ, ЩО ТЕПЕР президент Джансон ще міг би бути перевибраний на своє становище, але коли його популярність буде так зменшуватися, як це діється тепер, то в 1968-му році він від'їде до Тексасу на відпочинок і не буде кандидувати. Ґолдвотер сказав, що він не буде кандидувати на президента, бо так сильно програв вибори в 1964-му році. Але він старатиметься здобути сенаторське становище в 1968 році. На думку Ґолдвотера найкращим республіканським кандидатом на президента в 1968 р. був би колишній віце-президент Ричард М. Ніксон, який знає закордонну політику краще, як Джансон. „Кожний республіканський кандидат на президента буде кращим, як те, що тепер маємо" — казав Ґолдвотер.

В ДЕСЯТЬОХ ДНЯХ ГРУДНЯ Ц.Р. число проданих авт зменшилося на 10.7 відсотка в порівнянні з тим самим часом 1965-го року. Чотири автомобільні корпорації в тому часі від 1-го до 10-го грудня продали 222,931 авт, а минулого року число проданих авт в тому самому часі становило 249,385. Це вже третій місяць зменшується цього року число проданих авт. В листопаді воно зменшилося на 7 відсотків в порівнянні з минулим роком, а в жовтні було зменшення на 6 відсотків. Ці числа відносяться до чотирьох найбільших автових корпорацій: Дженерал Моторс, Форд, Крайслер і Амерікан Моторс.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКА ПРЕСОВА АҐЕНЦІЯ ТАСС ПРОГОЛОСИЛА, що 13 грудня ц. р. американське летунство вперше за 22 місяці своїх налетів проти Північного В'єтнаму бомбардувало передмістя столиці Ганою. Американські літаки буцім-то скинули бомби на робітничі бараки над річкою та на передмістя Датрам. Багато мешкальних будинків згоріло та амбулянси перевезли покалічених і поранених цивільних осіб до шпиталів. З американського боку не дано ніякого коментаря, але не виключають, що при бомбардуванні військових цілей деякі бомби впали й на цивільну дільницю. Комуністи твердять, що в тому налеті збито 4 американські літаки й схоплено летунів в полон. Подібний налет мав повторитися 14-го грудня, при чому буцім-то згинуло 100 цивільних осіб, але й збито 8 американських літаків.

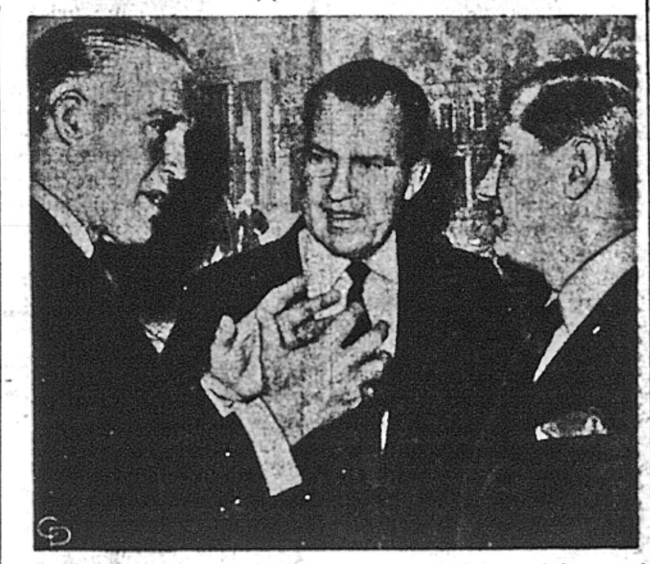
ДЕСЯТЬ КОМУНІСТИЧНИХ ЧЛЕНСЬКИХ ДЕРЖАВ В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ, МІЖ НИМИ „СУВЕРЕННА" УССР, ЗГОЛОСИЛИ внесення, щоб американські й усі інші війська, які перебувають в Південній Кореї під прапором Об'єднаних Націй, були відкликані відтіль та щоби зліквідувати Комісію ОН для з'єднання і відбудови Кореї. Речник ЗДА заявив, що 50.000 американських військовиків та маленькі військові частини Британії, Австралії, Канади, Нової Зеляндії, Туреччини, Етіопії, Таї, Філіппін і Франції напевне будуть негайно відкликані, як тільки на всьому просторі Кореї відбудуться під контролею ОН вільні вибори й Корея буде з'єднана під вільним, авторитетним демократичним правлінням.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМПАРТІЇ СССР ПРИЙНЯВ РЕЗОЛЮЦІЮ, за якою „курс, що його ведуть теперішні лідери китайської Комуністичної партії в міжнародних справах, їх політика супроти соціялістичних країн, ворожа кампанія проти нашої партії і совєтського народу та розколювальна діяльність супроти міжнародного комуністичного руху — все воно не має нічого спільного з марксизмом-ленінізмом". Ця політика китайських комуністів „насправді сприяє імперіялізмові". ЦК ствердив, що „створюються корисні умовини для нової міжнародної конференції представиків комуністичних і робітничих партій".

БРИТАНІЯ РІШУЧЕ СПРОТИВИЛАСЬ на Раді Безпеки Об'єднаних Націй такому додаткові до її резолюції в справі економічних санкцій проти біло-расового режиму в африканській Родезії, який у практичному наслідку мусів би спричинити морську бльокаду берегів Африки від Португальського Мозамбіку до Південно-африканського Союзу включно. Такий наслідок мав би додаток африканських держав, що жадає не допустити до Родезії нафти.

ІРАН ОТРИМАВ ВІД ЗДА НАЙМЕНШЕ ОДНУ ескадрилью суперсонічних бомбардувальників типу „Фантом - 4", коротко „Ф-4", найвищого типу воєнний літак. Звертають увагу що різні країни середнього Сходу спроваджують суперсонічні джети для свого військового летунства: Ізраїль французькі „Міражі", Єгипет і Сирія совєтські Міґ-и, Савді Арабія британські „Лайтнінґи". Перегони збільшування воєнного летунства продовжуються.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ВИБОРІВ 1968 РОКУ

Пригадуючи досвід виборів в 1964 році, республіканські провідники вже тепер готуються до успішної підготови президентських виборів в 1968 році. На фото: зустріч членів координаційного комітету Республіканської Партії — губернатор Мишиґену Джордж Ромні, кол. віце-президент Ричард Ніксон і губернатор стейту Массачузетс Джан Е. Волп.

В листопаді зменшився індекс промислової продукції

Вашинґтон. — Федеральна Резервова Рада стверджує, що в листопаді цього року зменшився індекс промислової продукції на 0.3 відсотка, що свідчить про те, що економіка цієї країни сповільнює темп збільшення. Сповільнення темпу збільшення економіки вказує на те, що не треба буде збільшувати прибуткові податки на те, щоб сповільнити інфляційний тиск. На сповільнення економічного росту вплинули такі факти: в листопаді зменшився деталічний розпродаж товарів, зменшилося число нових домів, які почали будувати, зменшилося число випродукованих нових авт та позички для бизнесменів. Індекс промислової продукції в листопаді ц. р. зменшився на 0.3 відсотка в порівнянні з жовтнем і становив 158.3 відсотка в порівнянні з пересічною продукцією в 1957-1959 роках, коли індекс становив 100. Продукція авт зменшилася в листопаді на 6 відсотків, що спричинило зменшення продукції сталі і заліза на 7 відсотків. Зменшилася також продукція меблів, але збільшилася продукція телевізійних апаратів.

Колишній державний урядовець домагається запевнення мінімальних прибутків для вбогих родин

Вашинґтон. — Деніел Патрик Мойніген, колишній урядовець в Департаменті Праці за президентури Джана Ф. Кеннеді, зізнаючи в Сенатській Комісії в справі урядових дій, заявив, що для поправи економічного становища вбогих родин, головно в міських нетрах, де живуть в більшості негри, треба б, щоб законом були запевнені мінімальні прибутки тим, що їх не мають. Мойніген тепер працює в Массачусетському Технологічному Інституті. Зараз після нього зізнавав в цій самій Комісії нюйоркський психолог Кеннет Б. Кларк, який заявив, що така розв'язка справи поборювання вбогости могла б спричинити те, що негритянське населення було б невдоволене з цього, що воно має жити з державної милостині. І Кларк і Мойніген погодилися в тому, що повна расова десеґреґація американської суспільности не дасться в скорому часі осягнути. Мойніген казав, що численні батьки негритянських родин залишають своїх жінок і дітей, не можучи дати їм утримання, бо не мають праці, і тоді ці залишені жінки можуть користати з допомоги. Щоб цьому запобігти, треба б запевнити постійні мінімальні прибутки цим родинам, щоб вони могли разом жити.

В Шикаґо відбулося „Свято книжки"

Шикаґо. (Р. З.) — 11-го грудня тут відбулося „Свято Книжки" — головна імпреза культурно - пропаґандивної кампанії п. н. „Двомісячник Української Дитячої Книжки". Зорганізували її місцевий відділ Об'єднання Українських Педагогів Америки та Представництво Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Програму підготовили учнівські ансамблі цілоденної катедральної школи св. Миколая, трьох суботніх шкіл українознавства і молодь СУМА та ОДУМ-у. Виступали також із читанням власних творів для молоді письменники Ганна Черінь і Роман Завадович. Окремою точкою програми було вручення почесних грамот 16-ом громадянам і представникам організацій, що склали дари на видавничий фонд дитячої літератури по 25, 50 і 100 дол. — на загальну суму однієї тисячі долярів.

Перед „Святом Книжки" при допомозі членів Товариства Українських Бібліотекарів Америки влаштовано 3-денну виставку українських видань для дітей і молоді, яку оглянули під проводом учителів учні катедральної школи св. Миколая та суботньої школи українознавства „Учительської Громади" (понад 40 відділів), а також окремі громадяни з дітьми. Під час виставки та імпрези влаштовано продаж книжок, в якім активну участь прийняли також члени 29-го Відділу СУА. „Свято Книжки" і виставка відбулися в приміщеннях школи св. Миколая. Всі інші засоби кампанії (статті в пресі, в радіо, інформаційні летючки, пропаґандивні афіші і под.) були спрямовані до спільної мети: зактуалізувати справу поширення української дитячої та юнацької книжки серед молоді та привернення до неї уваги батьківських кругів.

ВИСТАВКА МИСТЦЯ АНДРІЯ СОЛОГУБА В ПАРИЖІ

Париж. — Тут відбувається виставка творів відомого українського мистця Андрія Сологуба (акварелі й рисунки), привезених ним з його останньої 3-місячної поїздки по Еспанії й Портуґалії. Виставка відбувається в його ателіє при вул. Сельс ч. 11, Париж XIV, і триватиме до 18 грудня ц.р.

У Парижі розпочалася конференція 15-ох членських держав НАТО

Париж. — В середу 14 грудня ц. р. розпочалась у Парижі конференція 15-ох членських держав Північно-атлантійського Союзу (НАТО) з участю міністрів закордонних, фінансових і військових справ отих держав. Державний секретар Дін Раск прилетів туди з Далекого Сходу, де відвідав був кілька країн, та зараз у першому дні був, разом з американським амбасадором Чарлсом Боленом на одногодинній авдієнції у президента Шарля де Ґолля. Розмова з де Ґоллем стосувалася різних міжнародних справ, але в ній — за твердженням французької преси — не заторкувано питання, чи ЗДА зможуть покористуватись знову своїми недавніми базами у Франції у випадку війни. Ця справа становить один з найважливіших пунктів незгоди між ЗДА і Францією. На першому засіданні Ради НАТО, створено — під неприявність представника Франції — постійну 7-членну Плянувальну Раду, яка узгіднюватиме атомову стратегію. Постійними членами тієї Групи будуть ЗДА, Британія, Західня Німеччина й Італія, а три інші члени будуть входити туди на ротаційній базі. Канада, Туреччина й Голяндія мають бути тими першими непостійними членами, на час півтора року. На тайному засіданні Ради НАТО промовляв також уперше новий західньо - німецький міністер закордонних справ, Віллі Брандт, лідер німецьких соціял-демократів. Він мав поінформувати, що Західня Німеччина сприятиме покращанню взаємин із европейськими комуністичними державами, але мав заявити, що не можна виключити можливости, що СССР шукатиме виходу з різних своїх труднощів у новій аґресії проти Західньої Европи, тому не можна послаблювати НАТО.

ЗДА погодяться на довше перемир'я у В'єтнамі, але у переговорах з комуністами

Вашинґтон. — Америка згідна продовжити Різдвяне перемир'я у В'єтнамі, але тільки на базі попереднього домовлення з комуністами — заявив речник Білого Дому Білл Моєрс. Ця його заява стосувалася суґестій, що їх зголосив був спершу Папа Павло VI та три дні тому голова демократичної більшости в Сенаті, сен. Майк Менсфілд, в окремому меморіялі до Уряду. Менсфілд пропонував конкретно, що перемир'я у В'єтнамі тривало від 23 грудня ц.р. до початку лютого наст. року, включивши туди також час буддистського Нового Року. За пропозицією Менсфілда обидві воюючі сторони у В'єтнамі зобов'язались би не вести в тому часі ніяких воєнних дій на суші чи в повітрі та не скріплювати в тому часі своїх військ у Південному В'єтнамі. Становище американського й південно-в'єтнамського урядів та їх військових керівних кол таке, що до цього часу комуністи використовували кожне довше перемир'я для скріплювання своїх позицій та поспішного перекидування військових частин з Північного В'єтнаму до Південного, ото ж тепер треба би цю справу виразно устійнити в безпосередніх переговорах з комуністами.

Ладж залишиться у Сайґоні

Бостон. — Американський амбасадор у Південному В'єтнамі Генрі Кебот Ладж прибув на Різдвяні свята до своєї рідні у Бостоні Массачузетс. Запитаний журналістами на летовиці, чи правдивими є газетні вістки, що він більше не вернеться на те становище до Сайґону він рішуче заперечив, назвавши їх безосновними плітками. Однак він відмовився дати пресове інтерв'ю про ситуацію у В'єтнамі, заявивши, що спершу мусить відвідати і скласти звіт президентові.

В Еспанії відбувся плебісцит над новою конституцією

Мадрид. — Еспанський уряд проголосив, що нарід затвердив нову конституцію, що її в минулому місяці виготовив уряд Франсіска Франка та схвалив парлямент (кортези). Урядове повідомлення твердить, що в голосуванні 89.5% голосуючих в першому дні плебісциту віддали свої голоси „за" нову конституцію. Було зареєстрованих 19.620.877 управнених до голосування, з яких у першому дні плебісциту — 14 грудня — голосувало 7,836.759 осіб. Голосування мало відбутися також у четвер 15 грудня. Урядові чинники аґітували, щоб віддавати свої голоси з написом „так" на виборчих карточках, всупереч становищу опозиції, яка вимагала відкладення терміну плебісциту, а коли це не сталося, — голосування „проти" або віддавання білих карток. Однак опозиція була погано зорганізована і не мала успіху. Це було перше голосування в Еспанії від липня 1947 року, коли-то схвалено, що Еспанія є монархією. Теперішня нова конституція дещо лібералізує режим, а саме, розмежовує становища голови держави і прем'єра, передбачає вибір у загальному голосуванні одної п'ятої частини парляменту, дає більшу свободу робітничим оранізаціям та позбавляє політичного монополю єдиної дотепер політичної організації Фалянґи.

Інж. М. Мацьків нагороджений французькою нагородою

Недавно Канадійський інститут копалень і металюрґії вручив інж. В. М. Мацькову, голові хемічної дивізії і членові ради директорів фабрики ніклю, кобальту і міді Шерит Гордон Майнс у Форт Саскечивані біля Едмонтону, плятинову медалю як нагороду на 1966 рік за видатні наукові досліди і визначні технологічні досягнення. Едмонтонські „Українські Вісті" принесли нову вістку, що 17 жовтня Французьке металюрґійне товариство в Парижі вручило інж. В. М. Мацькову та його трьом співпрацівникам наукову нагороду ім. Ж. Ґарньє. Цю нагороду уфундувало французьке підприємство „Ле Нікель" щойно цього року, щоб належно відзначити пам'ять інж. Ж. Ґарньє, який 100 років тому знайшов у Новій Каледонії, на Тихому океані, великі родовища ніклю. Нагороду у висоті 2.000 франків ім. Ґарньє призначає що два роки Французьке металюрґійне товариство за наукову працю про нікель або стопи ніклю. І саме цю першу нагороду одержав наш науковець інж. В. Мацьків спільно з своїми трьома найближчими співпрацівниками.

Проф. Осип Андрушків найменований на члена Нюйоркської Академії Наук

Ню Йорк. — Нюйоркська Академія Наук, заснована ще 1817 року, найменувала професора д-ра Осипа Андрушкова, відомого українського науковця-математика, дійсного члена Наукового Товариства ім. Шевченка та заступника голови у Виділі НТШ в ЗДА, на свого дійсного члена. Згідно з грамотою цієї Академії Наук і з повідомленням її екзекутивного директора Е. Томаса Майнера, проф. Осипа Андрушкова найменовано дійсним членом Нюйоркської Академії Наук в признанні за його наукові досягнення та видатну працю для розвитку науки. Відбулося це найменування на річному засіданні Академії дня 7 грудня ц. р.

Проф. Осип Андрушків

Проф. Осип Андрушків, народжений 1906 року, є також активним членом Математично-Природописно - Лікарської Секції НТШ, професором і головою департаменту математики в Сітон Голл Університеті в Нюарку й автором багатьох праць з ділянки математики. Востаннє він був призначений на директора Літнього Інституту для учителів середніх шкіл на 1967 рік. Інститут існує при Сітон Голл університеті і терен його діяння охоплює всі стейти і посілості ЗДА.

Українська громада в Джерзі Сіти вшанувала суддю Марсела Ваґнера, свого добродія

Джерзі Сіти. — В середу, 14-го грудня ввечері, тут у великій залі Українського Народного Дому відбувся бенкет у честь судді Марсела Ваґнера. Не зважаючи на робочий день та дощеву негоду, 180 громадян не тільки місцевих, але й з Ню Йорку, з Нюарку, Пассейку, Байону, Елизабету та інших громад прийшли, щоб пошанувати людину - діяча, який на багатьох постах, що він їх займав: адвокат, член стейтової леґіслятури, податковий комішенер і тепер суддя мав одну ідею: робити добро та допомагати людям і своєму народові часто з особистими втратами та видатками. Бенкетом проводив один із численних особистих приятелів судді Ваґнера, гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, який відкрив його коротким словом. Після американського гимну, що його відспівала пані Марія Лисогір із нюйоркської міської опери при фортепіяновому акомпаняменті Олі Дмитрів, початкову молитву провів почесний голова Комітету для вшанування судді Ваґнера та місцевий парох і декан Ню Джерзі преп. о. Антін Борса. Опісля він виголосив коротку промову про заслуги судді Ваґнера для громади і громадян.

Суддя Марсел Ваґнер

Головними промовцями на бенкеті були давні приятелі і співпрацівники судді Ваґнера — колишній довголітній головний секретар УНС і тепер почесний член Головного Уряду Роман Слободян, який разом з о. дек. Борсою був почесним головою Комітету, та адв. Степан Ярема. Короткі привітання-побажання склали довголітній співробітник судді Ваґнера в громаді Антін Шаран та голова збудованого в великій мірі завдяки старанням судді Ваґнера Народного Дому Петро Лахоцький. Привітальні телеграми надіслали губернатор Ню Джерзі Ричард Гюз, сенатор Гаррісон Вільямс, посадник Нюарку Адонізіо та інші. Товстмайстер бенкету Й. Лисогір представив родину судді Ваґнера та багатьох гостей. Мистецьку частину програми виконали оперова співачка Марія Лисогір, яка при фортепіяновому акомпаняменті Олі Дмитрів відспівала кілька пісень, та танцювальний ансамбль „Лиман" при Осередку СУМА в Пассейку під проводом Романа Стеткевича. Кінцеве слово мав суддя Ваґнер, дякуючи всім за пошану та оповідаючи деякі епізоди з свого багатого в події життя. Закінчено прийняття проведеною о. деканом Борсою молитвою та заінтонованими ним многоліттєвієм і гимном „Ще не вмерла Україна".

У Філядельфії відкрилася виставка скульптур Петра Капшученка

Філядельфія (т). — Тут у ґалерії „Делянсі" при Двадцятій вулиці, недалеко від середміського осередку „Рітенгавз сквер" була відкрита в неділю, 11 грудня виставка скульптур українського скульптора Петра Капшученка. Петро Капшученко походить з Дніпропетровщини та й в Україні закінчив свої мистецькі студії. В осередку його мистецьких заінтересувань побут українського села, бачений крізь призму погідного мистецького світогляду, що здібний відчути ґротеск. На виставці у Філядельфії зібрані кількадесят скульптур нашого мистця, головно у глині і дереві; немає, на жаль, експонатів у бронзі. Капшученко щойно кілька років живе у ЗДА, куди приїхав з Арґентини, де своєю мистецькою діяльністю здобув собі був ім'я і славу. Та вже й тут у ЗДА наш мистець має поважні успіхи: його твори закупила велика компанія в Ню Йорку, для репродукцій, а головна ґалерія в мистецькій місцевості Ню Говп має постійну виставку скульптур Капшученка. Виставка Капшученка у Філядельфії збігається з п'ядесятиріччям мистця і двадцятип'ятиріччям його мистецької діяльности і буде відкрита до кінця грудня. Про цю виставку принесли повідомлення обидва філядельфійські щоденники „Філядельфія Інкуайрер" і „Ївнінґ Бюлетин".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Паради республіканців

У Колорадо Спрінґс відбулася кількаденна конференція республіканських губернаторів, яка — як твердять коментатори — перетворилась у плянувальну підготовку нараду з увагою на президентські вибори 1968 року. Цей ширший характер конференції підкреслила участь у ній голови Крайового Комітету Республіканської партії Рея Блісса, останнього республіканського кандидата на президента, Беррі Голдвотера, колишнього нюйоркського губернатора Томи Дюї та інших.

Республіканські губернатори, яких є тепер аж 26, справедливо приписують собі завдання — мати вирішний вплив на дві основні справи: нову республіканську програмову плятформу й обрання республіканською передвиборчою конвенцією кандидатів на президента і віце-президента. Однак, передумовою для гладкого переведення обох цих завдань є передусім внутрішнє партійне замирення. Бо гострі суперечки на республіканській конвенції в 1964 році і виборча катастрофа республіканців у тому ж році залишила по нинішній день в їх рядах незагоєні рани. Відтоді залишився між ними яскравий поділ на консерватистів, помірковані і лібералів, які своєю політичною філософією і персональними амбіціями яскраво між собою відрізняються.

Однак перемога республіканців у цьогорічних листопадових виборах кожному з них поставила ясно перед очі конечність замирення, без якого годі думати про перемогу в президентських виборах 1968 року. Всі ті керівні республіканські діячі, люди з великим державно-політичним досвідом і знанням свого народу, здають собі справу з імперативу внутрішньопартійної єдности, тому ті наради у Колорадо Спрінґсі велись під примирливим знаком.

Найбільшим „каменем преткновения" є закиди супроти тих республіканських діячів, які в 1964 році, відмовившись підпорядкуватися рішенню партійної конвенції, не підтримували активно тодішнього сенатора Беррі Голдвотера в його виборчій президентській кампанії. Такий закид ставиться м. і. мишиґенському губернаторові Джорджеві Ромні, який, завдяки своїй двократній блискучій перемозі в стейті, що є центром автомобільного робітництва, став автоматично найперспективнішим потенціяльним кандидатом Республіканської партії на президента. Ромні склав публічну заяву, що він найбільше прислужився партії здобуттям свого стейту для республіканців, чого напевно не зміг би зробити при іншій виборчій тактиці. Але речником консерватистів є інший потенціяльний кандидат республіканців, недавній актор Рональд Ріґен, який виграв в найбільшому американському стейті, Каліфорнії. Загально вважають Ріґена за речника Голдвотера, який публічно закинув був Ромні нелояльність супроти партії. У вислідi розмов в Колорадо Спрінґсі Рональд Ріґен заявив, що не може бути й мови про те, щоб він кандидував на президента, — щонайвище він може бути так званим „фаворизованим сином" свого стейту, але буде льояльно підтримувати кожного кандидата, вибраного конвенцією. Беррі Голдвотер заповів, що буде старатися привернути у виборах 1968 року своє сенаторське місце з рідної Арізони. Джордж Ромні не склав ніякої виразної заяви про свої заміри, і гадають, що він рішиться на це щойно тоді, коли краще з'ясується внутрішньопартійна ситуація. Його найважнішим суперником уже тепер є „правіший", але поміркований кол. віце-президент Ричард Ніксон, якого не було на тій конференції, але про якого разу-раз згадувалось в її кулуарах.

Цікавішою за внутрішньопартійні відносини й персональні комбінації є сутнє відношення республіканців до ділових проблем. Вони загострили свій опозиційний тон супроти Уряду президента Джансона, критикуючи головно його нібито федерально-централістичні тенденції з обмежуванням компетенцій стейтів та централізуванням фондів у своїх руках. У цьому пункті всі губернатори однозгідні. Але правильне розуміння державницького понадпартійного інтересу продиктувало 26 республіканським губернаторам заявити у принципі свою солідарність з Президентом щодо політики у В'єтнамі. Якщо В'єтнамська війна триватиме до 1968 року, то республіканці напевно використають арґумент невідповідного ведення тієї війни.

Покищо республіканські лідери здають собі справу з того, що укладати детальні пляни на два роки вперед — завчасно. Вони з власного досвіду знають, які зміни можуть зайти за два роки: два роки тому вони вийшли з виборів поторощені, — сьогодні мають більше губернаторів, як демократи, та й то у 5-ох найгустіше заселених і найвпливовіших стейтах. Впродовж двох наступних років може прийти новий зворот у розвитку подій та в настроях виборців.

М. Бараболяк

ПРО ЄДНІСТЬ: НІМЕЦЬКИЙ КАЗУС

I

Німці повинні радіти розвитком своєї політики. Завершення т. зв. великої коаліції між християнськими демократами і соціялістами, що репрезентує понад 90% політичних сил Німеччини, виглядає як визначне політичне досягнення. Цей факт повинен викликати у нас захоплення як вияв взаємної толеранції та національної єдности, такої потрібної в їхньому намаганні розв'язати справу визволення 17 мільйонів німців з-під комуністичного режиму.

Без сумніву, ця коаліція має свої позитиви. Ось деякі з них за голосами німецької преси:

— У випадку, коли б прийшлось у зв'язку з намаганням об'єднати Німеччину піти на якусь дуже радикальну і непопулярну розв'язку, як, наприклад, пропонований тепер міністром для всенімецьких справ Венером конфедерацію двох Німеччин, коаліція ця мала б моральну силу прийняти таке рішення.

— Співпраця двох великих партій може привести в результаті до перемоги двопартійної системи в Німеччині, що було б легко здійснити, відкинувши зобов'язуючу нині систему частинно пропорційного представництва і перейшовши на систему одномандатних виборчих округ американського взору.

— Співпраця цих двох партій дасть нагоду перевести основну зміну конституції 1949 р. і інші важливі реформи. Особливо ж ідеться німцям про зміну конституції, загальні принципи якої, як, наприклад, федералізм, були накинули їм до деякої міри альянти.

Хоч ці користі з коаліції підкреслюються в пресі, даремно шукав би там читач особливого захоплення з приводу такого вияву національної єдности. Нашого читача здивує радше тон деякого розчарування.

Перше: Внаслідок об'єднання двох з розбіжними ідеями і програмами партій буде послаблення обміну політичної думки. Контроверсійні думки й ідеї, що не викидались обома сторонами на розсуд громадянства, будуть, щоб не наражувати назовні принципу єдности в уряді, дискутуватись і вирішуватись у чотирьох стінах кабінетів, а громаді подаватимуться до відома лише результати, компроміси у формі рішення уряду. В таких умовах зникають, мовляв, користі для громади, що випливають із напруження боротьби ідей. Зникають із поверхні політичного життя альтернативні можливості розв'язки проблем, а навіть альтернативні погляди. В таких обставинах політична думка завмирає, громада перестає бути активним співучасником та творцем політичного життя і перетворюється у пасивного політичного консумента.

Друге: Як результат коаліції послабиться громадянська контроля. Уряд, що матиме запевнену парляментарну більшість 9:1, буде надто самопевний. Вся увага партій буде звернена не на взаємну контролю, а на досягнення компромісів. Результатом такого укладу політичних сил буде взаємне промовчування неприємних помилок, а ще гірше скандалів, що дає нагоду ширитися поголоскам та здогадам і затруює громадську й політичну мораль.

Третє. На випадок політичної невдачі нема нескомпромітованої особи, яка перебрала б відповідальність і керму. В такій ситуації, як вияв невдоволення, можуть прийти до голосу чи то крайньо праві, чи крайньо ліві елементи.

Можливі у нас такі погляди? Нарікання на вияв „національної єдности"? Ці думки — це не нарікання, це радше побоювання чи застереження, що вказують на те, яку вагу надається у зрілих політичних устроях, опозиції; як шануються її, як невідмінну складову частину здорового політичного організму, без якої нині демократія існувати не може. Опозиція це нині єдина запорука живучости системи.

Ми, на жаль, не дійшли ще так далеко в розвитку нашої політичної думки, щоб дивились подібними очима на тих, хто думає інакше. Замість радіти, що починаємо мислити політичними категоріями, що аналізуємо політичні явища, що важимо ся у світлі подій доби, ми з'ємо на сполох, мовляв, зле у нас діється, бо формуються у нас здиференційовані політичні погляди.

Було б може зле, коли б це доводило нас до комплектного розгублення і розбиття. Та факти показують, що так не є. Факти зосвідчують, що ми політично сполоснілі, особливо ж, коли йдеться про конкретні політичні акції; що в нас нема поділу думок, якщо йдеться про наші остаточні політичні цілі. Ми різнимось лише у методах розв'язки політичних проблем боротьби.

Не так легко схопити, в чому ці різниці між нами. Та вони не випадкові і не прийшли неждано.

Останнє двадцятиріччя ми мріяли. Наше політичне мислення після потрясення 1939-1945 років дрімало. Ми жили в летаргу. Потім, розчаровані твердою дійсністю, ми поринули в героїчне минуле і жили мелодіями юних днів, повних небезпек, жертв, але й романтики, що все кріпить дух і додає сил у час руїни. Холодну розумову калькуляцію і аналізу ми викинули, як ворога, що може вбити останки наших сил, а головно нашу віру.

К. Крупський

ЩЕ ОДНА „ІСТОРИЧНА ПРАЦЯ"

Книжка Елі Вайзеля „Жиди мовчанки — особисте звідомлення про совєтське жидівство" спершу була опублікована серією статтей в одній ізраїльській газеті, а також частинно в англійській мові у „Сатердей Івнінґ Пост". Недавно появилась вона одночасно в Америці і в Канаді у видавництві Голт, Райнегарт енд Вінстон, в Ню Йорку, Шикаго, Сан Фрасіско та в Канаді.

Не вперше атакують жидівські екстремісти українські історичні постаті, наших національних героїв і політичних провідників. Однак, Елі Вайзель пішов задалеко. Він обвинувачує в антисемітизмі увесь український нарід.

Пишучи про Бабин Яр біля Києва, де німці в 1941 році масово розстріляли жидів, Вайзель закінчує цей розділ такими словами: „Бабин Яр не біля Києва. Бабин Яр — цілий Київ. Бабин Яр — ціла Україна".

У 1965 році автор відвідав головні скупчення совєтських жидів і при цій нагоді нібито впевнився, що найбільше пригноблення є жидів в Києві, „де існує традиційний антисемітизм".

Шофер таксі, почувши слова „Бабин Яр", ironічно усміхається, але, одержавши від Ванзеля 20 рублів (тижневий заробіток), везе його за місто, де він бачить лише чисте поле, синє небо та будовану автостраду.

— Ось вам „Бабин Яр", — сказав шофер.

„Нічого тут не видно, — пише Вайзель. — Щоб щось побачити, треба заплющити очі і уявити особу Богдана Хмельницького, який простелив дорогу до Бабиного Яру". І далі: „Українець гордиться війнами проти займанців, а Хмельницький — національний герой. Той самий Хмельницький, що в роках 1648-49 мордував жидів. Убивав жінок, дітей і старих людей, нищив беззборонні жидівські громади. Однак, ці маленькі речі, — іронізує автор, — не перешкоджають українцям будувати пам'ятники Хмельницькому в Києві та по інших містах. Якщо він убивав жидів — то що ж такого? Це належить до минувшини. Українці скоро забудуть такі речі, а якщо жиди не хочуть забути, це їх справа".

Подібних тверджень на основі розмов з „українцями" робить автор більше. Він зовсім іґнорує колоніяльний стан України, замовчує той сумний факт, що за Україну говорить Москва, хоч часто через своїх вислужників, яких сам автор знайшов у Києві також і серед жидів.

І ще далі про Хмельницького: „Як войовникові йому не вдалося мечем добитися для свого народу незалежности, але як убивник жидів він мав успіхи. Бабин Яр запишеться в історії як найбільша його перемога".

Очевидці розказували Вайзелеві, що ще кілька місяців після страшного розстрілу гайзери крови вибухали у Бабиному Яру. Одній жидівці вдалося вилізти з-поміж трупів і втекти, але „українці" видали її німцям. Вона знову втекла, але цим разом зі страху збожеволіла.

Після розмов у Москві зі знаймими дипломатами, автор прийшов до висновку, що „українці" в Києві показують відвідувачам не Бабин Яр, а зовсім інше місце в чистому полі. І тому шофер усміхнувся.

Вайзель критикує умовини життя жидів у Москві, але з його опису виходить щось зовсім інакше: жидівське релігійне свято в Москві, в якому він брав активну участь, виглядало як тріюмфальна маніфестація понад 30 тисяч жидівської молоді. Церемонія в синагозі закінчилась парадою, танцями. Молодь на вулиці вигукувала: „Тут нам тісно! Наступного року святкуватимемо на Красній площі. Гурра! Ізраїльський король Давид!" На це товпа відповідала оплесками.

Якщо Вайзель пише правду, то 45-мільйоновий український нарід може тільки заздрити жидам у Совєтському Союзі, бо він на своїй прадідівській землі не сміє влаштовувати маніфестацій своїх релігійних свят.

Автор признає, що в Україні, Білорусі і Литві жидів уважають за русифікаторів, за більших росіян, як самі росіяни. І в цьому якраз криється непорозуміння.

Тяжко зорієнтуватися в тому, хто стоїть за названою публікацією. І чи є це платна пропаґанда, чи розраховане на прибуток видання, бо має воно всього 143 сторінки, а коштує 4.95 дол.

У короткій інформації про автора сказано, що народився він на Мадярщині, написав кілька новель, а книжка „Жиди мовчанки" його перша „історична праця".

На доказ цієї „історичности" наведемо такий приклад: перечисляючи скупчення „російських" жидів, Вайзель включає сюди також Краків.

Післяслово до книжки написав Ніл Козодой. В ньому не оминено „українського професора" Трофима Кичка та його книжки „Юдаїзм без прикрас". З цього післяслова читач виносить враження, що Україна є такою ж незалежною державою, як була Німеччина за Гітлера, а український народ, без жадної спонуки збоку Москви знущається над бідними жидами.

При цій нагоді треба згадати, що в грудневому числі совєтського журналу, публікованого в Америці англійською мовою, вміщено статтю „Село Яруга", в якій описується, як українські селяни протягом усієї війни переховували в тому селі кільканадцять жидівських родин. Тепер ті жиди спільно з своїми рятівниками працюють в колгоспі. На одній із світлин селянин Кузьма Бачинський прикурює цигарку від 70-літнього Лейби Вайсмана, якого він врятував від німців.

Очевидно, не всюди українці мали на це можливість. Також не всі жиди, в першу чергу комісари та інші комуністичні сатрапи, заслуговували на те, щоб задля них наражати своє життя на смертельну небезпеку.

Голос читача

ДО СТАТТІ „ВЕЛИКИЙ ВОРОГ"

Пані Софія Парфанович у своїй статті в „Свободі" під назвою „Великий ворог" порушила дуже болючу справу. Тим ворогом називає вона алкоголь.

Читаючи статтю пані Парфанович, я пригадав розмову з моїм знайомим — тоді ще студентом медичного факультету Варшавського університету, паном В. Було це десь у 1928 році. Пан В. оповів мені таке:

„Сьогодні в університеті була у нас дуже цікава лекція на тему „Як діє алкоголь на організм людини". Професор казав, які зміни спричиняє алкоголь в людському організмі, коли людина уживає лише по одному келишкові щоденно перед обідом на протязі 30 років. Він показав нам на малюнках зміни — передусім в шлунково - кишковому тракті, в нирках, у печінці, у сечовому міхурі і т. д. Приточив ряд хвороб, на які та людина скаржиться лікареві.

Алкоголь в людському організмі не вступає ні в які хемічні зв'язки і відходить цілком, залишаючи страшні спустошення. Коли професор закінчив, слово взяв другий професор. На вступі він сказав:

„А я, панове, випиваю раз на місяць - два пляшку горілки, і мені нічого злого не робиться, навпаки — після цього я почуваю себе як на світ народився".

В авдиторії піднявся сміх, загуділо як у вулику. Професор підняв руку і, коли все затихло, продовжував:

„Все те, що доповів вам колега, перевірена і добре досліджена правда. Коли алкоголь входить в організм хоч у малих кількостях систематично, то він приносить непоправну шкоду; коли ж заживати його навіть у більшій кількості, але не систематично, раз на місяць або раз на 2 місяці в різних речениях, тоді діє він як дезинфекційний засіб: перечищує шлунок, особливо грубі кишки, де скупчуються різні бактерії і навіть інсекти. Я застерігаю, що мова йде про здоровий організм". Дуже весело закінчилася й ця лекція, і студенти зі сміхом залишали авдиторію.

Пані С. Парфанович пропонує різні заходи проти „Великого ворога", і то слушні заходи, тільки ж... всі ми є тільки люди.

Кожний із нас був молодим, кожний не любив слухати, що там батько або дід казали, і кожний був переконаний, що старі люди не знають „модерного" життя. І так було аж до часу, коли молодому всезнайкові не набило життя ґудза або й два. Тоді він поволеньки приходив до розуму і критичніше починав сприймати дійсність. А проте виховання дитини відбувається в родині, і батьки найбільш відповідальні за те, ким стає молодь в суспільстві. Відповідальна за молодь також педагоги.

Щодо поведінки молоді, яка, як пише пані С. Парфанович, під впливом алкоголю вчиняє бешкети, розбиває і грабує буфети, то це вже не таке часте явище в нашому житті. Такі вчинки є з звичайним хуліганством, і ще в 1913 році французька поліція знайшла на хулігана лік — стягати з хулігана відшкодування і відповідно карати.

На закінчення хочу звернути увагу, що не завжди алкоголь приносить шкоду людині і суспільству, але часами дає навіть поміч.

Пригадую свою бабуню, яка завжди тримала у шафці під ключем пляшку з якимсь зеленим настоєм на алкоголі. І, коли вона почувала якусь слабість чи шлунку чи іншого роду, то заживала з пляшки трохи тієї зеленої рідини і пізніше казала, що то — дуже помічна річ.

Пані д-р Парфанович засуджує наші традиційні святкування, коли поміж братами й побратимами кружляє чарка, але не ми ті традиції запровадили, а наші прадіди, що пили „на здоров'я". В тих випадках ідеться про те, щоб не переповнилася мірка, а не для всіх вона є однакова. Тому ця справа має дуже делікатний характер.

Інж. Неґанів

Дітройт, Миш.

Покладають велику надію на Конференцію Президентів Американських Держав

Монтевідео, Уруґвай. — Тут відбувається річна конференція міністрів закордонних справ десятьох американських держав, на якій обговорюється справу взаємної торгівлі між країнами Латинської Америки. На цій Конференції висловлено велику надію на успіх Конференції Президентів всіх американських держав, в якій має взяти участь і президент ЗДА — Джансон. Сподіваються, що Конференція Президентів відбудеться в квітні 1967-го року. В нарадах у Монтевідео бере участь і представник ЗДА до організації Американських Держав Сол М. Ліновіц, який скріпив надію закордонних міністрів латинських американських держав в те, що Конференція Президентів матиме повний успіх. На цій Конференції Президентів мають обговорювати справу економічної інтеграції латинських американських країн. Покищо ще не усунули всіх спірних пунктів, які можуть бути перешкодою для відбуття Конференції Президентів, але міністри закордонних справ вірять, що вона відбудеться в призначеному речинці.

● **Англія переводить реформу своєї валюти.** Фунт залишиться надалі, але він буде складатися із 100 пенсів. Монетами будуть 1/2 пенні, 1 пенні, 2 пенси, 5, пенсів і 10 пенсів. Тепер фунт має 12 шилінгів, а 1 шилінґ складається з 12 пенсів. Пізніше буде завбільшки американського „дайма". Ця реформа ввійде в життя в 1971 році. Вона потрібна з уваги на заміри Британії вступити до Европейської Економічної Спільноти, всі країни якої мають валюти децимальної системи.

● **65-річний британський аматор моряк**, чи радше пошукувач пригод, Френсіс Чічестер, переплив сам один малим яхтом - вітрильником, довгим на 53 стопи, Атлантійський та Індійський океани, з порту Плимут в Британії до порту Сидней в Австралії. Він плив 107 днів і був дуже сердитий, що не вдалося йому виконати „пляну" — перебути ту подорож на просторі 13.750 миль продовж 100 днів. У Сиднеї овацiйно стрічали його, бо пливтиме назад тією самою дорогою.

Микола Куліш

ПОДОРОЖ „НА ПАЛЕЦЬ"

(1)

Пів до восьмої ранку, темні хмари облягають небо, і далеко за обрієм гримить грім. Дорога перед нами, мов на хвилях, колишеться то сюди, то туди. Дивлюся на свого супутника Юрка Ч. Він біля наплечника в повному однострої, драматично похилений в напрямі минаючих нас авт, намагається показати, що ми — гідні компаньйони. З виставленим у напрямі нашої дороги пальцем, приязно усміхається, коли авто наближається, і так само приязно кленe його, коли проїздить, не зупинившись.

Так починається триденна прогулянка „на палець" з Міддлефілду, Огайо, до Іст Четгему, Ню Йорк.

Юрко належить до старшого пластунського куреня „Бурлаки", я — до „Лісових Чортів". Він віддає перевагу чарівному впливові своєї бурлацької відзнаки, я ж вовцю за своїх чортів. Нас утихомирив старий „шевролет", що споквільна потім і зупинився перед нами. Це, мабуть, подвійна сила наших відзнак таки вразила водія.

В поспіху сідаємо на заднє сидження, і авто рушає далі. Керує ним молодий хлопець з вигляду місцевий, з довгим а ля Елвіс Прислі волоссям. Над ним висить його білява герл - френд і щось шепче йому на вухо. Під час їхньої розмови авто зигзагом котиться по дорозі. Ми тримаємось за наплечники, як за єдину опору в цій дивній їзді. На наше щастя, вона тривала не довго, і ми з полегкістю вискочили на першому роздоріжжі, де наш Казанова скручував в сторону мальовничого парку. Цікаво, що він нас зовсім не питав, хто ми і куди їдемо, а прийняв нас мовчки під хихотіння своєї товаришки.

І знову стоїмо на дорозі, витягнувши з наплечників дощовики, бо небо обіцяє нас ось-ось скупати. Несміливо розглядаємось за іншим автом, що вкоротило б нам далеченьку дорогу. Появилося воно зовсім несподівано. Керувала ним молода дівчина і зразу зупинилась, побачивши наші благальні міни. Дуже рідко дівчата підбирають з дороги незнайомих, тож це була для нас велика несподіванка, яку ми, тільки сівши в авто, зрозуміли.

Уявіть панночку приблизно на двадцять п'ять років, на шість стіп висоти. З будовою „найсильнішої жінки світу", що то показують у цирках або на карнавалах. Ми представились і коротко розповіли про Пласт, табори, про те, куди їдемо. Вона — вчителька фізичної культури у двох гайскулах в цій околиці. А її їзда на закрутах, під час якої вона жваво розповідала нам про людей околиці, особливо секту амішів, які тут живуть дуже чисельно, — могла заімпонувати найкращому автоводієві.

Міддлефілд, мале містечко поблизу пластової оселі „Писаний Камінь", на якій ми перебували пару днів, є власне центром населення амішів. Ці люди вірять у Біблію і стараються жити так, як жили люди в біблійні часи. Мужчини ходять у чорному, а жінки в темносиньому або сірому. Мужчини носять великі, гарні капелюхи, стрижуть волосся „під ринку" і запускають бороди, коли одружуються. Жінки ходять у білих очіпках в стилі ранніх американських піонерок, і їхні сукенки сягають землі. Молодші, та й то не всі, вже одягаються за модою, хоч їхні сукенки лише на два-три цалі не сягають черевиків, а черевики виглядають так, ніби їх зроблено із заліза...

Аміші дуже приязні. Вони не признають ніякої цивілізації, тобто електрики, газу та телефону. Орють землю кіньми. Їздять чорними фіякрами, бо не признають авт. Їхні діти здебільша не закінчують середньої школи і йдуть працювати. Одружуються в п'ятнадцять шістнадцять років і життя проводять на своїх фармах. Зате пити алкогольні напої й курити не заборонюють дітям, вважаючи, що вони самі пізнають, що це речі шкідливі. Ми самі бачили, проїжджаючи „парубків з папіросами в зубах та пивом у руках". Ось так, пояснюючи нам звичаї людей цих околиць, учителька провезла нас кілька миль і попрощались з нами як з старими знайомими. Ми були їй подвійно вдячні: і за те, що підвезла, і за дуже цікаву розповідь.

Так ми добилися до дороги ч. 90, яка мала нас провести аж до Олбані, столиці стейту Ню Йорк. Буря була вже поза нами, ми її щасливо вминули, тож стали бадьоро вичікувати нову добру душу, щоб підвезла нас далі. Чекали не довго, приїхало авто з трьома підлітками і зупинилось. Хлопці почали з цікавістю випитувати нас, куди і чому ми їдемо. Коли ми їм пояснили, що їдемо на пластову оселю, вони ніяк не могли повірити, що ми з Філядельфії і не вибрались так далеко запускатися в дорогу. Подорож з тими підлітками була найдовшою з усіх принагідних, бо вони підвезли нас аж під Ірі, в Пенсильвенії.

Був вечір, і ми рішили переночувати за дорогою в ліску. Ввійшли туди з галасом, бо забули взяти з собою лямпочку, і ввесь час то один, то другий провалювався кудись, ламаючи при тому сухі галузки. Врешті знайшли „добре місце", хоч і було тут видимо-невидимо комарів і всякої іншої капости, якої ми спершу не запримітили.

Розпакувавшись на сон, повернули на дорогу і помандрували до недалекої газолінової станції на вечерю. Не тому, що такі зморизовані, і п'ємо газоліну, а тому, що біля тієї станції невеличкий ресторан примановав подорожніх рекламовими написами. Повечеряли мізерними гамбурґерами, сміженою картоплею такої тугости, що нею можна було б вибити око, та содою дивного кольору й смаку і пішли спати на „добре місце".

Зблизька місце виявилось вже не таким добрим, і ми змінили його на інше, ще гірше, з цілою родиною „пойзен айві", яке ми в темряві прийняли за невинні кущики, м'якші, на нашу думку, від купи сухого дерева. Не знаючи того всього, ми вдалися в дискусію з похвалами для нашої вітропорности та інтеліґенції. Цю бадьору розмову закінчили ліричною пуантою на тему дівчат і — заснули мертвим сном.

Не встиг я ще добре зліпити докупи очі, як почув гудіння першого комаря, що погудів, погудів, немов розпоюючи нас, і зник. Не минуло й п'яти хвилин, як я прокинувся від голосного гомону. Це виглядало на налет величезної повітряної фльотилії. Один за одним, прецизно вимірявши місце призимлення, комарі кидались в найменші щілинки наших спальних мішків. Баталія тривала п'ятнадцять жахливих хвилин, протягом яких ми один одного мало не побили, рятуючись від фанатичних камікадзе.

(Далі буде)

Бруклин – Південь, Н. Й.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ СВ. МИКОЛАЯ

Вірні Божої Громади церкви св. Отця Миколая діждалися щасливо 50-ліття існування їх Парохії. З цієї нагоди Ювілейний Комітет, під проводом свого рухливого і справного та ревного пароха Встл. о. монс. Климентія Прийми й за благословенням нашого Владики Преосвященного Кир Йосифа Шмондюка, вміло і докладно зорганізував усе приготування до цього для усієї парохії світлого дня. Виготовлено й видано Пропам'ятну Книгу, — що до неї естетичну і легкої композиції обкладинку виконав парохіянин нашої церкви мистець Богдан Титла. В цій книзі подана в двох мовах, коротко, але вичерпно, вся історія нашої парохії від перших днів її заснування до найновіших часів. У Книзі є багато світлин, від Єрархії Католицької Церкви — від щасливо володіючого Святіщого Отця Павла УІ починаючи, Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Кардинала Сліпого й усіх наших Владик у ЗДА кінчаючи. А далі йдуть світлини всіх парохів попередників і світлини з життя папарохії. Крім цього, є багато привітів і побажань від парохіян і приятелів нашої парохії.

Свято Ювілею почалося 26 жовтня короткою триденною місією, що її мав неструджений місіонер Впр. о. Микола Когут, Протоігумен Чина св. Василія Вел. З цієї нагоди, парохіяни оновлені св. місією, приступили до Св. Тайн. — У навечерія свята Христа Царя відправлено в нашій церкві велику вечірню з литією, що її відправив ректор стемфордської Семінарії Всч. о. П. Скринковський у співслуженні дияконів. Співав хор питомців нашої Семінарії із Стемфорду під мистецьким вичутим проводом відомого і високоталановитого диригента проф. Івана Задорожного. Спів цього хору надав молитовної величности і празничности всій Службі. Церкву по береги заповнили вірні і гості. На вечірні був приявний милий гість Преосвященний Кир Андрей Сапеляк, Єпископ в Аргентині, що ще більше своєю приявністю підніс наше торжество. На вечірні були також, як гості Впр. отці В. Ковалик, В. Мельник ЧСВВ та інші Отці.

Головне торжество Ювілею відбулося в неділю, 30 жовтня, у свято Христа-Царя. Уже від ранку наша церковна Громада заворушилася святковим настроєм. Першу Службу Божу відслужив Впр. о. Протоігумен М. Когут ЧСВВ. По заключній місійній проповіді і по місійному благословенні з відпустом, вірні приступили до мирування.

Другу Службу Божу відслужив наш гість, Преосв. Кир Андрей Сапеляк у сослуженні з Впр. о. В. Мельником ЧСВВ. З нагоди Ювілею Преосв. Кир Андрей виголосив проповідь . При кінці — дав своє благословення вірним.

Завершення Ювілею відбулося цього ж дня по полудні. В 4-ій годині прибув Владика Кир Йосиф Шмондюк, Єпископ Стемфорду. В супроводі Отців, що прибули із сусідніх парохій, процесійним походом із приходства, попереджуваний дітворою нашої парохіяльної школи з учительками З. Пиріг і Саноцькою, — Кир Йосиф увійшов у храм. Тут, при вході, привітав Владику щирим словом, і хлібом та сіллю парохіянин д-р Б. А. Макарушка. А маленька Лідіа Бабухівська, виголосивши привітальну декламацію, вручила Владиці китицю живих цвітів. Преосв. Кир Йосиф почав Службу Божу в сослуженні Всч. о. декана В. Андрушкова й Впр. о. Ореста Засійбіди ЧСВВ, пароха церкви св. Юра в Ню Йорку. Дияконували Всч. оо. Любомир Мудрий і Петро Федорчук. Капелян — Всч. о. Ем. Монастирський. Вівтарні ж служачі були Іван Бздель і Михайлло Якубович.

На переді, під час Сл. Божої, сидів Преосв. Андрей Сапеляк в асисті духовенства. В перших лавках засіли гості — Встл. монс. о. Іван Стах, Всч. о. декан А. Борса й Отці.

Співав жіночий хор нашої парохії під знаменитим проводом Встл. Монс. о. К. Прийми, що сам же він є й композитором цієї Служби Божої.

Знеслу формою і глибоку змістом проповідь виголосив Преосв. Кир Йосиф Шмондюк. — По Службі Божій, Владика, перед Найсв. Євхаристією, зачав „Тебе Бога хвалим", що підхопив хор. На закінчення — соборно відправлено панахиду за душі померлих наших Владик Сотера і Константина, за парохів церкви св. Отця Николая і за всіх парохіян умерлих від хвилини постання цієї парохії.

На цьому церковне торжество закінчено. І зараз же усі вірні з гостями і Владиками та Духовенством подалися автами й автобусом на Півн. Бруклин, Н. Й. до готелю „Таверс" на бенкет. Тут Преосв. Кир Андрей Сапеляк, на запрошення нашого Ординарія Кир Йосифа Шмондюка, молитвою започаткував бенкет. Тостмайстрами були: пан В. Музика і д-р О. Оришкевич, який виголосив вступне слово і попросив до слова Всвт. о. монс. К. Прийму, пароха церкви св. Отця Николая. По короткій промові отець Парох вніс тост для приявних на залі піонерів парохії; всі приявні відспівали грімке многоліттєє. Далі, отець Парох, згадавши про пошану, з якою наша парохія завсіди відносилася до своєї Єрархії, пригадав приявним і про 10-ліття, — 8 листопада 1956, єпископських свячень Кир Йосифа Шмондюка, і з цієї нагоди підніс многоліттєє, заінтонувавши старовинне, 300-літнє, „Многая Літа".

Головними промовцями були: Кир Андрей Сапеляк, — що у своїй промові підкреслив вірність, любов, мир нашої парохії, її любов до Бога і до Церкви, що вірні вміють шанувати свою Єрархію, своїх Парохів і щиро та вірно співпрацюють із ними, — Всч. о. декан Володимир Андрушків, — що в змістовній і передуманій промові заторкнув питання нашого Патріярхату, його цілющу вартість для нашої Церкви, для її єдности, тривалости, — і о. декан та головний предсідник „Провидіння" Мирослав Харина, — що з'ясував значення і вартості цієї нашої установи. Ще промовляли: пані Марія Демидчук від старших парохіянок церкви св. Отця Николая, і пані Марія Душник від Голов. Проводу Українського Народного Союзу. Встл. монс. о. К. Прийма, наш оживник і цього Ювілею рушій, щиро і від серця подякував Владикам, що своєю приявністю причинилися до звеличання цього торжества; всім Отцям Парохам, що потрудилися і прибули на це свято і в ньому взяли участь; усім піонерам і комітетовим та парохіянам, що в підготові до цього свята так багато і віддано помогли.

На закінчення бенкету, що пройшов у дружнім і сердечнім настрої, відбувся ще й концерт . Сопран Марта Кокольська майстерно і з чуттям відспівала арію Оксани з опери Мейтуса „Гайдамаки" і „Доцик" М. Лисенка. Меццо - сопран Христина Боднар молодим, теплим і мелодійним голосом заспівала арію „Голос жінки чи ангела" з опери „Джіоконда" Понкієллія і „Облечини черниці", музика Самуїла Барбера. Дискретний акомпаніямент був у рукахКалини Андрієнко. Концерт закінчено виступом жіночого хору нашої парохії під проводом Встл. Монс. о. К. Прийми, що виконав ірмос „Таїнство странноє" в перерібці монс. о. К. Прийми, і „Пречистая Діво Мати", в перерібці О. Кошиця.

На цьому, поблагодаривши молитвою, що її уложив Всч. о. Любомир Мудрий, закінчилося це свято нашого Золотого Ювілею.

— ло — рха.

За президіяльним столом під час прийняття (зліва): о. декан Вол. Андрушків, о. монс. О. Монастирський, Преосв. кир Йосип Шмондюк. Промовляє Преосв. кир Андрій Сапеляк

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 30-го ГРУДНЯ 1966 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1966 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 30-го ГРУДНЯ 1966 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

ХРОНІКА МІСТА ЙОНКЕРСУ, Н. Й.

Листопадове Свято

Рік-річно наша Громада торжественно відзначає Листопадові Дні академією, яка цього року відбулася 20-го листопада в авдиторії пар. школи. В програму входили вступне слово гол ООЧСУ п. М. Шашкевича, свят. доповідь п-ра М. Стрийського. В мистецькій частині були виступи Жіночого Хору ім. Лесі Українки під дир. проф. О. Кулинича, Квартет Бандуристів проф. Р. Левицького, монтаж „Листопад" у виконанні членів Юного СУМА під мист. проводом пані Г. Футали та деклямація сумівки О. Шкафаровської. Громада численно взяла участь в цій святочній імпрезі, яка відбулася старанням Організацій Визвольного Фронту.

Будова Нового Українського Народного Дому

На згарищах згорілого у 1965 р. Дому СУМА починає взноситися нова будівля, Український Народний Дім, тимчасовим коштом 140,000 дол. Організації Визвольного Фронту та товариства взялися до праці, щоб десь коло Великодних Свят цю будову покінчити. На громадських сходинах 22-го жовтня приявні задекларували 20.000 дол. Занимається всіми справами Будівельний Комітет з гол. п. Миколою Сидором.

Політичне Віче

18-го грудня ц. р. (п'ятниця) в год. 7 веч. в малій галі Дому СУМА при 417 Непперген Евню відбудеться політичне віче з головним промовцем ред. Борисом Вітошинським, гостем з Европи, на тему: „Перспективи визволення України". Віче відбудеться старанням Відділу ООЧСУ при співучасті Організацій Визвольного Фронту.

50-ліття 8-го Відділу Українського Народного Союзу

З важніших імпрез 1966 р. буде також відзначення 50-ліття 8-го Відділу УНС „Подільська Січ", який підготовляє Ювілейний Бенкет в неділю 11-го грудня о год. 3 по пол. в авдиторії Школи св. Михаїла при 20 Честнат Ст. в Йонкерсі і Спеціяльний Комітет з гол. п. Вол. Козіцьким і заст. гол. п. В Мандзієм робить старання, щоб бенкет випав як найгарніше. Заповіли свою участь Гол. Предс. УНС п. Й. Лисогір, представники поблизьких Відділів УНС-у, відпоручники всіх йонкерських організацій та товариств. Промовляти будуть: Гол. Предс. п. Й. Лисогір, гол. Відділу п. В. Козіцький, піонери: членосновник Турчин, п. В. Мандзій та п. П. Гарасимів. Тостмайстром буде мгр. В. Черевко.

С. К.

Бронкс, Н. Й.

ОСВІТНЬО-ВИХОВНА Й МИСТЕЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ 82-ГО ВІДДІЛУ СУА

Рухливий 82-ий Відділ СУА влаштував нещодавно дві цікаві й корисні імпрези.

Першу, зорганізовану 23-го жовтня освітньо-виховним сектором Відділу, присвячено справі національного виховання молодого покоління з окремим зверненням уваги на виховну ролю друкованого слова. Основну доповідь сказала пластова виховниця, редакторка й письменниця Леся Храплива. Доповідачка з'ясувала поняття національного виховання та обговорила всі його ділянки, звертаючи окрему увагу на специфіку національного виховання поза межами материка. Прелеґентка не обмежилася тільки теоретичними міркуваннями, але ілюструвала їх прикладами з життя й дала ряд практично - методичних вказівок і порад, як поступати з дітьми в умовах двомовности й „двох батьківщин". Після доповіді відбувся живий обмін думками на порушену тему, причому дискутанти цікавилися зокрема практичним аспектом виховного процесу в національному дусі в умовах діяспори. Дискусією проводила голова Відділу п-ні Є. Лисько.

На цьому самому вечері інформацію про жінок-письменниць, які опублікували свої твори в останніх двох роках, подала виховна референтка Відділу п-ні І. Іванчишин.

Виставка видань для дітей була під опікою імпрезової референтки п-ні Лесі Кіршак.

Друга імпреза, влаштована культурно - мистецьким сектором 82-го відділу, відбулася 19-го листопада й мала характер авторського вечора письменниць і поеток Ірини Шуварської та Лесі Храпливої. Вечір відкрила культурно - освітня референтка Відділу п-ні Мирослава Савчак, подавши коротку біографію та характеристику письменниць. Після того вони прочитали зразки своїх поезій, нарисів та оповідань.

Леся Храплива — життєрадісна, бойова оптимістка з сильним національним акцентом. Вона радісно поринає в життя і навіть у незамітному життєвому явищі, у сірій, буденній події, у нескладному переживанні добачає тему й матеріял для літературно - мистецької обробки.

Ірина Шуварська — тип філософсько - контемплятивний, який цікавиться проблемами релігії й моралі, ставленням людини до Бога й до других людей на тлі теперішньої неспокійної й протирічної доби.

Прочитані на вечері твори яскраво підкреслили ці індивідуальні риси письменниць.

Імпреза була получена з виставкою нових книжкових видань влаштованою імпрезовою референткою п-ні Л. Кіршак. Вечір залишив у присутніх приємне враження, що було видно з товариської гутірки при чаю на тему прослуханого й пережитого.

В. Б.

Марія Шерер призначена на професора української мови в школі східніх мов у Парижі

Париж. — Декретом Президента Французької Республіки з 20 жовтня 1966 р. Марія Шерер призначена, почавши від 1. жовтня ц. р. на титулярного професора Державної Школи Живих Східніх Мов в Парижі для катедри української мови. Державна Школа Живих Східніх Мов, заснована Кольбером 1669 р., була перетворена 30 березня 1795 р. в спеціяльну школу живих східніх мов. Першими мовами, що їх вивчали в цій школі, були: арабська, турецька, мова кримських татар. Слов'янські мови впроваджено щойно після франко - пруської війни 1870-71 рр. Насамперед викладалося сербську і болгарську (1871 р.), а з 1874 р. російську. Під час першої світової війни впроваджено в школі польську і чеську мови. Наймолодшою слов'янською мовою в цій школі є українська, яку почав викладати Ілько Борщак 9 січня 1939 року. До 18 вересня 1952 р. українська мова була допущена як „вільний виклад", коли міністерство освіти урядовою постановою затвердило як офіційну. Разом з призначенням М. Шерер на професора офіційно засновується при Паризькій Державній Школі катедру української мови, що дає їй не тільки більші можливості як навчального предмету, але також відкриває можливості для створення осередку українознавчих дослідів.

Марія Шерер відома українському громадянству своєю студією „Українські Думи", що дістала схвальну оцінку найбільш компетентних спеціялістів як у Франції, так і в УССР. Так само високу оцінку отримують: її щорічні хроніки україністики, які вона поміщує від 7 років в „Журналі Слов'янських студій". Крім українознавчих студій М. Шерер довший час працювала на відтинку чеських і російських дослідів. Катедра українистики при Паризькому Університеті це друга катедра в Західній Европі (аналогічна існує при Франкфуртському Університеті, де викладає українську мову, професор Олекса Горбач).

ГУБЕРНАТОР СМАЙЛІ ГАДАЄ, що президент Джансон не буде старатися про перевибір в найближчих президентських виборах в 1968-му році. Роберт Е. Смайлі був головою Товариства Республіканських Губернаторів, він не був перевибраний, і його становище займе тепер губернатор Колорадо Джан А. Лав. Смайлі промовляв на телевізії і казав, що президент Джансон в 1968-му році не буде кандидувати з огляду на своє здоров'я і зогляду на стан невдоволення з його політики серед виборців. Смайлі гадає, що коли знайдеться спосіб не допустити до кандидатури нюйоркського сенатора Роберта Ф. Кеннеді, то Джансон відійде на спочинок до Тексасу „забезпечений перед історією".

З глибоким смутком повідомляємо Рідних і Знайомих, що 13-го грудня 1966 року відійшла у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни, наша Найдорожча
МАТИ, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п. ОЛЕНА з ВИННИЦЬКИХ ДУРБАК

вдова по бл. п. о. Савині.

ПАНАХИДИ — в четвер і п'ятницю в год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Ричека, 604 Катедж Пл., Ютика, Н. Й.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 17-го грудня 1966 р. в год. 9:30 ранку в цьому ж заведенні. Служба Божа в год. 10-ій в українській католицькій церкві св. Володимира Великого, 1108 Стейт Ст. — похоронення Тіла в родинному гробівці на цвинтарі парохії св. Володимира Великого.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибита

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що по довгій і тяжкій недузі відійшла від нас наша Дорога МАТИ і БАБЦЯ

бл. п. ЛЮДМИЛА РАЇН МІЦОВСЬКА

ПАРАСТАС — в четвер, 15-го грудня 1966 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Mc Cracken, 2124 E. St. George Avenue, Linden, N.J.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 16-го грудня 1966 року о год. 9-ій ранку з церкви св. Володимира при Grier Ave., Елизабет, Н. Дж. на цвинтар St. Gertrude в Rahway, N.J.

В глибокому смутку:

ІРИНА і ЯРОСЛАВ ЗАКАЛЯК — дочка з мужем і дітьми

ТЕТЯНА ДОЛИНСЬКА — донька

В П'ЯТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

моєї Невіджалуваної МАМИ

Марії Скорецької

складаю 50.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

ГАЛИНА СКОРЕЦЬКА
Д. Д. стоматольог

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого нам

бл. п. ГРИГОРІЯ МОЧУЛИ

складають на Український Католицький Університет у Римі

Родина БУРТИК $15.00
Родина ГУРАЛЬ $15.00

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149 2 ав.

● В Літературно - мистецькому Клюбі в Ню Йорку відбудеться в п'ятницю, 16-го грудня ц. р. вечір, присвячений в першій своїй частині останній великій виставі образів ОМУА. Пані Рожа Шульова і мистець Любомир Кузьма говоритимуть на тему „Думки про 13 виставку". Дальше — мистець М. Мирош висвітлюватиме фільм з останніх виставок, а мистець М. Зубар познайомить публіку з власною творчістю, як вітражиста й маляра, показавши її на фільмовій стрічці. Початок о год. 8:30 веч.

ЩЕ ПЕРЕД НОВИМ РОКОМ ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ, ЩОБ СКОРІШЕ ОДЕРЖАТИ ДИВІДЕНДУ. УНСОЮЗ ВИПЛАЧУЄ НАЙВИЩУ ДИВІДЕНДУ ВЖЕ ПІСЛЯ ПЕРШОГО РОКУ ЧЛЕНСТВА!

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — „Джёрман-Ганґеріянс", Філядельфія, футбольні змагання з циклу гор за Чашу ЗДА відбудуться в неділю, 18-го грудня 1966. о год. 2.30 по полудні на грищі Едісон при 29-ій і Клірфілд вулицях у Філядельфії.

„Чорноморська Січ", Ньюарк іУСК не мають визначених змагань на неділю, 18-грудня.

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — МАДЯРСЬКИЙ СК 5:1

Ню Бронсвік 11 грудня. — Футболісти „Ч. Січі" здобули вдруге з цим мадярським клюбом високу перемогу, цим разом за першенство АФЛіґи на площі суперника в Ню Бронсвік. „Ч. Січ" виступила в ослабленому складі без Воробця, Ляльки і Вільчака, які в суботу і неділю проходили свою останню пробу до Олімпійської Збірної ЗДА в далекому Сант Луїсі. Брак згаданої молодої трійки футболістів в складі дружини мав неґативні наслідки, якщо йде про рівень гри „Ч. Січі". Резервові оборонці Рач і Бородяк грішили, особливо в першій половині, своїми помилками, а головно незіграністю з рештою дружини. Можливо і через це не виходило як слід в цьому часі нашому нападові, який, маючи значно більше можливостей, використав тільки дві. Перші ворота для „Ч. Січі" здобув Шорт вже в 3-ій хвилині. Після вирівняння господарами 1:1, Чайка стрілив чергового ґоля 2:1, в 35-ій хвилині. Щойно в другій півгрі „Ч. Січ" наблизилася до свого нормального рівня гри, завдяки чому поступово змінювався і вислід. В 55-ій хвилині Шорт підніс вислід до 3:1 і 10 хвилин пізніше стрілив 4:1, отже свого 3-го ґоля зустрічі. В 75-ій хвилині Чижович стрілив гарного ґоля з вільного, який і був останнім в цій важливій грі. В другій половині ми побачили в акції другого з черги поворотця з В'єтнаму, а саме Василя Каздобу. Після цієї виграної „Ч. Січ" закріпилася на першому місці в табелі гор, на якому має можливості закінчити свій ювілейний сезон. Останні три гри: з „Інтером" і Портуґальцями вдома. та з Балтімором на виїзді „Ч. Січ" відбуде ранньою весною 1967 року. Склад „Ч. Січі": Льопера, (Юрків), Бородяк - Рач-Павлишин -Кравець, Снилик - Понось, Чайка - Шорт Чижович - Дімейн, Вас. Каздоба і В. Вільчак.

„ПОЛЬСЬКІ СОКОЛИ" ПІШЛИ НА „ВІДПОЧИНОК"

Ню Йорк 10 грудня. — Звичайні місячні Збори Управи і Делеґатів клюбів АФЛіґи прийняли остаточне рішення щодо цього польського клюбу, який в цьому році був посміховищем в Лізі. Усі 5 відбутих гор „Соколів" анульовано. Дружини, що здобули високі і двоциферні (Тризуб і Мадярський СК Н. Б.) перемоги, втратили точки і стрілені ґолі. Після цього рішення показник табелі Групи Північ має такий вигляд:

— о —

	точки	ворота
Ч. Січ	**20: 2**	**34:13**
Тризуб	**16: 4**	**31: 8**
Тейґерс	10:10	31:25
Рома СК	7 : 7	15:16
Інтер Н. Й.	5 :11	15:24
Гартфорд СК	5 :15	19:33

„Ч. Січ" (Аматори) — „Спарта" 5:2

Лонґ Бренч 11 грудня. — Були це перші змагання аматорів „Ч. Січі" за Чашу стейту Ню Джерзі, що їх наші молоді футболісти виграли над самим Атлантиком в Лонґ Бренчі. В грах за цю Чашу в цьому сезоні беруть участь 36 клюбів стейту. Переможні ґолі для „Ч. Січі" стрілили: Гура 2, Бакун, Канайда і Ґозій по одному. Склад „Ч. Січі": П. Пасічинський, Т. Залеський, Р. Медюх, І. Козак, М. Павлишин, І. Паньків, Ю. Чапля, М. Бакун, Л. Гура, Д. Канайда, П. Ґозій, Б. Ґой, Ю. Гординськи, І. Балаґай, С. Береза і В. Паньків.

О. Твардовський

„ТРИЗУБ", АМАТОРИ — ВЕСТ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ 3:1

Філядельфія, 11-го грудня. — Аматорська футбольна дружина „Тризуба" здобула гарну перемогу над швидкими італійськими суперниками. Рівночасно здобули українські змагуни признання глядачів, які в числі понад 300 осіб слідили з зацікавленням за ходом гри та досить голосно заохочували „своїх" до перемоги. Гра була швидка і завзята, бо вислід цієї зустрічі рішав про друге місце в табелі ліґи. Ворота для „Тризуба" стрілили: Романець, Скульський і Годованець. Керівник дружини М. Юрчак провадить дуже гарно ланку аматорів і йому за це належиться признання.

М. С.

— о —

„ЛЕВИ" — „МАРУНС" 2:0

Шікаґо, 4-го грудня. — Аматорська дружина УАСТ „Леви" відбула перші футбольні змагання за Аматорську Чашу ЗДА. в яких перемогла італійську дружину „Марунс". Зимна погода та сніг з дощем вплинули на те, що на грище Ганзон Парку прийшло лише кілька десяток глядачів, а розмокле грище вплинуло погано на саму гру. „Леви" мали ініціятиву в зустрічі майже ввесь час, так що суперники лише час-від - часу підходили під ворота „Левів, яких боронив добре Орест Банах. На обороні вив'язувались добре. стопер Крат та два оборонці Еліяшевський і Підковірів. В нападі заграли добре Бравн і Іваник. Стрільцем обох воріт був Санторо (50-та і 55-та хвилина) з добрих заграньь Бравна. Після цієї перемоги аматори „Левів" ввійшли до стейтового чвертьфіналу гор за Аматорську Чашу ЗДА.

Склад аматорської дружини „Левів": Банах, Підковірів, Еліяшевський, Скороход, Крат, Мартинович, Дижурко, Санторо, Бравн, Клісович, Іваник, Лоско і Гарісон.

„КРИЛА" — ЛИТОВСЬКИЙ СК 1:2

В неділю, 20-го листопада розіграла сумівська дружина „Крил" останні змагання Вищої Дивізії з Литовським СК. Цю ліґову зустріч в Маркет Парку програла дружина „Крил" з рахунком 1:2. Одинокі ворота для СК СУМА „Крила" стрілив юнак Стрільчук.

ТАБЕЛЯ ВИЩОЇ ДИВІЗІЇ НАЦ. ФУТБОЛЬНОЇ ЛІҐИ В ШІКАҐО

Кінцевий стан сезону 1966 р.

	Точки	Ворота
Ганза *	21 : 7	51:28
Кікерс *	21 : 7	38:20
ЛЕВИ	**17 : 11**	**28:23**
Олімпкіс	17 : 11	31:30
Норвезький Ск	13 : 15	34:27
Швабен	13 : 15	31:27
КРИЛА	**5 : 23**	**16:37**
Литовський СК	5 : 23	18:24

* У рішальних змаганнях про перше місце (при рівності точок) Кікерс перемогли Ганзу 2 : 0 і стали чемпіонами Вищої Дивізії Національної Футбольної Ліґи в 1966 році.

Ворота для „Левів" у цьому сезоні здобули: Дойле 6, Фуллер 4, Полюхович 3, Нога 2, Грушецький 2, Шмотолоха 2, Бульба 2, Руїз 2, Кампос 2, Рамірез 1, Дижурко 1. Медина 1.

Для дружини „Крила" здобули ворота: Караван 4, Андрущишин 4, Павло Довгалюк 3, Терлецький 1, Біляк 1. Келлі 1. Керр 1 і Стрільчук 1.

Резерва „Левів" закінчила сезон в групі резерв вищої Дивізії на третьому місці з точками 19 : 9 і відношенням воріт 39 : 31. Стрільцями воріт у резерві були: Банах 11, Лоско 5, Гаррісон 5, Шлапак 3, Іваник 3, Дижурко 3, Богдан Куцан 2, Рей 1, Підковірів 1, Мирон Дахнівський 1, Ліонартович 1, Гординський 1, Клісович 1 та одні ворота без гри у признаному „воковері" з Норвезьким СК.

Юнаки „Левів" закінчили сезон з точками 12 : 12 і відношенням воріт 11 : 15. Ворота для дружини юнаків здобули: Тарас Ліськевич 6, Борис Шлапак 2, Мельник 2 і одні без гри.

Петро Головатий

Новий успіх Романа Рудницького в університеті Індіяна

Щоденник Університету Індіяна, „Індіяна Дейлі Стюдент", подає в номері з 8-го листопада рецензію Юджінії Ніксон, редакторки мистецтва, на перший концерт Романа Рудницького, як члена Факультету Високої Музичної Школи цього університету. У цій рецензії, п. н. „Оплески схвильованої залі перeривають реситаль Рудницького", читаємо, що в „концерті Роман Рудницький так полонив своєю грою п'ятьсот музично образованих слухачів, що чимало з них всупереч існуючій традиції оплесками перeривали окремі частини Фантазії Шумана . ." Рецензентка, — називає Романа Рудницького „. . . найдальш хвилюючим доповненням музичного факультету", пише, що „його техніка така досконала, що один з заавансованих студентів затремтів" „мене це робить хворим"!, а після блискучого відіграння Балакірева „Ісламей", один з концертуючих професорів - піяністів заявив: „Усі ми берімся вправляти — або Забираймося звідсіль геть"!

Під час виконування Брамса Варіяцій на тему Паґаніні . . . „слухачі переглядалися з виразом лиця — **як він це робить"?!**

Та найвищі слова похвали й захоплення є в рецензії з приводу виконання Фантазії Шумана, в якій „Роман Рудницький зумів передати всю глибину і насиченість твору, всю розпуку безнадійної любови композитора, всю силу і віру — у другій частині — врешті незвичайну контролю і стриманість перед кінцевим, кульмінаційним зривом . . ."

На концерті були присутні всі головні професори цієї найбільшої Високої Музичної Школи в Америці (поверх 1500 студентів, поверх 160 членів факультету), між ними чимало світової слави віртуозів, як Сідней Фостер, Абі Саймон, Джозеф Батіста і др., з деканом, д-ром Бейном на чолі, як також майже всі українські члени університетського збору та українські студенти.

Внаслідок великого успіху цього свого першого факультетського концерту, Роман Рудницький переніс свій черговий того рода концерт, у березні, з „Рісайтел Гол" до найбільшої університетської концертової залі, — Авдиторіюму.

Н. Н.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 17-го ГРУДНЯ 1966 Р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори членів Б-ва св. Юрія — 239 Відд. о год. 3:30-4:30 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin St. — Д-р Вол. Галан, предс., М. Ковальчук, секр.

НЕДІЛЯ, 18-го ГРУДНЯ 1966 Р.

КАНЗАС СИТІ, Канзас. Річні збори 323 Відд. ім. св. Володимира о год. 2-ій по пол. На порядку: звіт за рік 1966 та вибір нової управи на рік 1967. Проситься всіх членів прибути. — Р. Андрісевич, гол., І. Бриский, кас., М. Білик, секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. Збори Т-ва Українська Січ — 59 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 500 Галлет вул. Проситься членство вирівняти залеглі вкладки, щоб можна було замкнути книги. Не зволікайте з вкладками. Вкладки вплачувати найдальше до 26-го кожного міс. **Річні збори** відбудуться 15 січня 1967 р. Буде вибір нової управи. По зборах Т-во дає членам прийняття. — Д. Постоловський, предс., С. Гуменюк, кас., М. Галькевич, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Б-ва св. Василія — 339 Відд. о год. 3-ій по пол. в домі Укр. Громади при 3322 П. Лавренц вул. Проситься всіх членів місцевих і позамісцевих прибути та вирівняти членські внески. — С. Лупацій, секр.

РАНКІН, Па. Річні загальні збори Б-ва св. Григорія — 24 Відд. о год. 2-ій по пол. в домі під ч. 223 Нортголанд Евеню. Проситься членство прибути. На порядку: вибір управи на 1967 рік та інші важні відділові справи. — Н. Щур, предс.

ТАРЗАН. ч. 5735. В печері . . .

Тарзан поспішав до холодніших районів, в яких вулканічна активність не була така інтенсивна.

І так, шукаючи схорониша, він прямував до входу печери.

Але в печері вже був Хуан Торрес! — Ви живі! — кричав він, не довіряючи.